

فهرست

نہ	پیشگفتار مجموعه: بازخوانی متون
سیزده	مقدمہ ویراستار
	متن
۱	ابتدا: تو را باری دیگر می باید گردیدن گرد عالم
۲	- یکی می گفت که مولانا سخن نمی فرماید
۶	- اصل مقصود است
۸	- من از شعر بیزارم
۱۱	- کاشکی تھی بودندی از آن هذیانات
۱۳	- این تن مغلطه‌ای عظیم است
۱۴	- این تواضع‌ها حَظِّ دنیاست
۱۶	- عالم بر مثالِ کوه است
۱۹	- عالم آینه است، نقشِ خود را در او می‌بینی
۲۱	- نیمیش فرشته است و نیمیش حیوان
۲۳	- دو شخص در این وجود در جنگند
۲۹	- شب و روز جنگ می‌کنی و طالبِ تهدیبِ اخلاقِ زن می‌باشی
۳۱	- در آدمی عشقی و دردی و خارخاری و تقاضایی هست
۳۸	- همواره خود را بی‌چاره می‌دان
۴۱	- شب دراز است از بھر راز گفتن
۴۲	- هر دم سیلی می‌خوریم از غیب
۴۴	- هر کسی هر جا که هست پہلوی حاجتِ خویش است

۱۷	- گفت مولانا را عاشقم و دیدار او را آرزومندم	۴۵
۱۸	- آدمی در این عالم برای کاری آمده است و مقصود آن است	۴۷
۱۹	- همه را دوست دار تا همیشه در گل و گلستان باشی	۵۰
۲۰	- جهد کن تا مُحب باشی و عاشق باشی	۵۳
۲۱	- آدمی همیشه عاشقِ آن چیز است که ندیده است	۵۵
۲۲	- هر که محبوب است خوب است	۶۰
۲۳	- صورت فرعِ عشق آمد	۶۲
۲۴	- تانیابی، نجوبی	۶۳
۲۵	- ترکِ خدمتِ مُناڤیِ محبت نیست	۶۷
۲۶	- محبت در ترازو و نگنجد	۶۹
۲۷	- لرزه و عشق می باید در طلبِ حق	۷۲
۲۸	- به ما هر چیز را چنان نما که هست	۷۴
۲۹	- عقلِ گل محتاج نیست	۷۷
۳۰	- از کسی بخت بخواه که او صاحبِ بخت است	۸۰
۳۱	- اگر جمالِ حق بی نقاب روی نماید، ما طاقتِ آن نداریم	۸۵
۳۲	- حق از صوت و حرف منزه است	۸۷
۳۳	- این علمها و هنرها همچون پیمودنِ آبِ دریاست به تاس	۹۳
۳۴	- درد است که آدمی را رهبر است در هر کاری که هست	۹۶
۳۵	- عطّاری در کاغذپاره‌ای دارو نهاد	۹۸
۳۶	- هفت‌تصد پرده است از ظلمت و هفت‌تصد از نور	۱۰۱

۱۰۲	۳۷- هفتاد و دو ملت نفی یکدگر می‌کنند
۱۰۶	۳۸- ما دیده‌ایم که این خانه حادث است
۱۰۸	۳۹- هر چه در این عالم است از آن عالم آوردن
۱۱۰	۴۰- وجود آدمی مثال مزیله است
۱۱۲	۴۱- این خانه بنash بر غفلت است
۱۱۵	۴۲- پر فرشته را آورده‌اند و بر دم خری بسته‌اند
۱۱۹	۴۳- اهلِ دوزخ در دوزخ خوشنودند
۱۲۰	۴۴- انسان عبارت از اندیشه است
۱۲۲	۴۵- در سرشت آدمی همه‌ی علمها سرشناسند
۱۲۴	۴۶- هر کس این عمارت را به نیتی می‌کند
۱۲۶	۴۷- خیمه‌ای است که زده‌اند برای شاه
۱۲۹	۴۸- استحقاقی حق بر وجود توسابق است
۱۳۱	۴۹- راهِ حق سخت مخوف و بسته بود و پُربرف
۱۳۴	۵۰- مطلوب نه بالاست و نه زیر
۱۳۷	۵۱- بدی و نیکی یک چیزند
۱۴۰	۵۲- کارها همه آن شود که او خواهد
۱۴۳	۵۳- ما همچون کاسه‌ایم بر سرِ آب
۱۴۵	۵۴- همه ظلی حقدند
۱۴۶	۵۵- همه رو به یک چیز دارند
۱۴۸	۵۶- اگر راه‌ها مختلف است، اما مقصد یکی است

۱۵۳	۵۷-چون آنجار سید، از دویی جدا شد
۱۵۶	۵۸-مقاماتِ امن بی نشان است
۱۶۴	۵۹-پیش او دو «آنَا» نمی گند
۱۶۵	۶۰-دزدی طالبِ شیخنه است
۱۶۸	۶۱-شُکر مَرْيَدِنِ پستانِ نعمت است
۱۷۰	۶۲-نقاب بردار تا روی تو ببینم
۱۷۴	۶۳-تو زشتی مار را ببین، نفایسِ گنج را ببین
۱۷۵	۶۴-از فقیر آن په که سؤال نکنند
۱۷۶	۶۵-من رو سبی باره ام
۱۷۸	۶۶-صفتِ یقین شیخ کامل است
۱۷۹	۶۷-این مردمان می گویند که ما شمس الدّین تبریزی را دیدیم
۱۸۱	۶۸-این قصه دراز است
۱۸۳	۶۹-هیچ کس در این راه نرفت که شکایت کرد
۱۸۷	۷۰-بهترین سخن ها آن است که مفید باشد، نه که بسیار
۱۸۹	۷۱-هر چه گوییم مثال است
۱۹۱	۷۲-سخن بی پایان است، اما به قدر طالب فرمی آید

فهرست‌ها

۱۹۷	واژه‌نامه
۲۰۴	نامنامه